

Anmälare:

Motpart:
Acta Kapitalförvaltning
Box 1060
101 39 Stockholm

Ombud:

101 39 Stockholm
E

Tvisten: Rådgivning

NÄMNDENS AVGÖRANDE

Nämnden avslår yrkandena.

YRKANDEN M.M.

har, som nämnden uppfattat det, yrkat ersättning motsvarande den investering hon gjort i dels Valutaobligation Tillväxtmarknader, dels Valutaobligation Rumänien IV. Hon har också yrkat skadestånd med 10 000 kr avseende övriga kostnader och ideell skada. Grunden för yrkandena är att Acta kapitalförvaltning varit vårdslöst i sin rådgivning.

har i huvudsak anfört följande.

Hennes avsikt var att investera omkring 500 000 kr med liten och medelrisk. Inslaget av hög risk skulle vara minimalt. Investeringsperioden var tidsmässigt 3-5 år. Rådgivaren hos Acta rådde henne att satsa mellan 50 000 kr och 100 000 kr i Valutaobligation Tillväxtmarknader. Senare föreslog han även Valutaobligation Rumänien IV. Hon intalades att det enda hon riskerade var det inbetalda beloppet, vilket senare visade sig endast avse förskottsinsibetald ränta för ett lån. Det framgick inte klart vid rådgivningen att hon lånade cirka 800 000 kr. Risken för att hon skulle kunna bli betalningsskyldig för krediten framgick inte alls. Att det fanns en sådan risk förstod hon först i samband med att Lehman Brothers ansökte om konkursskydd.

Actas rådgivare har brutit i rådgivningen, eftersom han sålt produkter som hon inte insett risken med. Hon förstod inte av den stora pappershögen vad hon förband sig till. Rådgivaren har senare vidgått att informationen och rådgivningen var bristfällig, eftersom han inte förvissat sig om att hon verkligen förstått riskerna med investeringen. Acta har påstått att inget kan hända med lånet före obligationens förfallodag år 2010. Kaupthing Bank har dock rekommenderat henne att lösa krediten. I annat fall kommer hon

att få ställa ytterligare säkerhet. Hon har sålt Valutaobligation Rumänien IV och då gjort en förlust på omkring 65 000 kr.

Acta Kapitalförvaltning har motsatt sig yrkandena.

Acta Kapitalförvaltning har i huvudsak anfört följande.

I slutet av november 2006 deltog [] i ett av Acta anordnat informationsmöte. Detta ledde fram till ett första personligt rådgivningsmöte den 16 januari 2007. Vid detta första möte diskuterades vilka behov och mål [] hade med sina investeringar och en behovsanalys upprättades. Ett andra möte hölls veckan därpå. Behovsanalysen uppfyller Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd. Av analysen framgår att [] mål med placeringarna var att trygga efterlevande, få bra pension och att kunna leva gott. Det framgår vidare att hon sedan tidigare, förutom bostaden, hade omkring 1 500 000 kr placerade i aktiefonder, aktieindexobligationer, pensionsförsäkringar och premieobligationer. [] ville ha låg risknivå för 30-40 procent av investeringen, medelhög risknivå för 30-40 procent av investeringen och hög risknivå för 25 procent av investeringen. Rådgivaren upprättade utifrån behovsanalysen ett placeringsförslag som innebar en investering följande: 125 000 kronor i aktiefonder, 50 000 kronor i hedgefonder och 204 000 kronor i fastigheter. För att uppfylla [] önskemål om värdetillväxt föreslog rådgivaren även en investering i Valutaobligation Tillväxtmarknader, som skulle belånas. En sådan belåning är vanligt förekommande vid investeringar i s.k. strukturerade produkter. Utöver det belopp på 400 000 kronor som [] lånade från Kaupthing Bank i samband med investeringen tillkom ett belopp på 77 000 kronor som avsåg inbetalning av ränta samt courtage.

I november 2007 hölls ett uppföljningsmöte varvid det gjordes en ny behovsanalys. På grundval av denna upprättades ett placeringsförslag. [] valde då att, i enlighet med rådgivarens förslag, teckna sig för Valutaobligation Rumänien IV, som också var belånad. [] fick även denna gång tydlig information om riskerna med placeringen och belåningen av valutaobligationen. Rådgivaren har noggrant gått igenom relevant dokumentation med [] innan handlingarna undertecknades. Hösten 2008 sålde [] Valutaobligation Rumänien IV. Rådgivaren upplyste om att detta skulle medföra förlust. Det blev också fallet. Denna förlust har Acta inget ansvar för.

Valutaobligation Tillväxtmarknader emitterades av Lehman Brothers Treasury Co. B.V. med Lehman Brothers Holdings Inc. som garant. Vid tidpunkten för utgivandet av obligationerna hade båda dessa företag starka kreditbetyg (A+). Det förelåg inga kända omständigheter som tydde på att det fanns någon särskild risk med produkten. Valutaobligation Rumänien IV, som [] tecknade i november 2007, emitterades av J.P Morgan International Derivatives Ltd. J.P. Morgan International Derivatives Ltd hade vid tidpunkten för emissionen starkt kreditbetyg (AA).

Acta har uppfyllt sitt rådgivaransvar och följt pållande lagar, råd och anvisningar avseende finansiell rådgivning till privatpersoner. [] har fått den riskprofil som hon önskat. Hon har fått tydlig information om riskerna med investeringarna och belåningen. Hon har också skrivit under dokument i vilka hon bekräftar att hon förstått innebörden av de risker som är förknippade med investeringarna. [] har varit medveten om belåningen av valutaobligationerna.

Sammanfattningsvis har inte visat att Acta gjort sig skyldigt till vårdslöshet vid rådgivningen. Utöver den valutaobligation som sålts i förtid har inte heller visat att hon lidit någon ersättningsgill ekonomisk skada.

NÄMNDENS BEDÖMNING

Twisten gäller huruvida Acta Kapitalförvaltning gjort sig skyldigt till vårdslös rådgivning, om detta föranlett ren förmögenhetsskada och om Acta i så fall har att svara för skadan.

I ärendet är lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter tillämplig (rådgivningslagen). I 5 § förskrivs att näringsidkaren i sin rådgivningsverksamhet ska iaktta god rådgivningssed och med tillbörlig omsorg ta tillvara konsumentens intresse. Rådgivaren ska vidare anpassa rådgivningen efter konsumentens önskemål och behov samt inte rekommendera andra lösningar än sådana som kan anses lämpliga för konsumenten. För att kunna göra en sådan anpassning av rådgivningen krävs att rådgivaren gör en kartläggning av konsumentens förkunskaper, ekonomiska och andra förhållanden, önskemål och syften med placeringen samt riskbenägenhet. Näringsidkaren är skyldig att avråda konsumenten från att vidta åtgärder som inte kan anses lämpliga med hänsyn till konsumentens behov, ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter.

Enligt 4 § ska rådgivaren dokumentera vad som förekommer vid rådgivningen och lämna ut dokumentation till konsumenten. Syftet med det är bl.a. att det i efterhand ska vara möjligt att reda ut vad som sagts och gjorts vid rådgivningen.

Den 1 november 2007 trädde lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden i kraft. Lagen är tillämplig på bl.a. fondbolag och värdepappersinstitut. I samband med att lagen trädde i kraft infördes i rådgivningslagen bestämmelser som innebär att reglerna i 4 och 5 §§ den lagen inte ska tillämpas på investeringsrådgivning som efter den 1 november 2007 tillhandahålls av bl.a. fondbolag och värdepappersinstitut (3 a §). I stället gäller reglerna 8 kap. 22 och 23 §§ lagen om värdepappersmarknaden. Av 8 kap. 22 § följer att näringsidkaren ska ge kunderna lättbegriplig information som ger dem rimliga möjligheter att förstå arten av och vilka risker som är förknippade med de erbjudna investeringstjänsterna. Informationen ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Enligt 8 kap. 23 § ska näringsidkaren, när denne tillhandahåller investeringsrådgivning, inhämta information från kunden om dennes kunskaper, erfarenheter av tjänsten eller produkten så att näringsidkaren kan rekommendera tjänster och instrument som är lämpliga för denne. Kompletterande bestämmelser om rådgivning, information m.m. finns i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse. I förarbetena till lagen om värdepappersrörelse anges att bestämmelserna om investeringsrådgivning i den lagen ligger väl i linje med föreskrifterna i 4 och 5 §§ rådgivningslagen och att undantaget i 3 a § rådgivningslagen inte torde innebära någon försämring av konsumentskyddet i förhållande till vad som gällde före den 1 november 2007 (prop. 2006/07:115 s. 440).

Av 6 § rådgivningslagen följer att näringsidkare som genom finansiell rådgivning uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar konsumenten ren förmögenhetsskada ska ersätta skadan. Bestämmelserna utgör en kodifiering av den praxis som tidigare gällt på området (prop. 2002/03:133 s. 31). Av lagförarbetena framgår att näringsidkarens skyldigheter enligt 5 § samma lag bör kunna utgöra en utgångspunkt vid bedömningen av om rådgivaren agerat vårdslöst eller inte vid rådgivningen och att det föreligger en presumtion

för att rådgivaren agerat vårdslöst om denne inte iakttagit de grundläggande krav på finansiell rådgivning som ställs upp i lagen. Det framhålls samtidigt i förarbetena att det som vid all annan vårdslöshetsbedömning ska göras en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet som slutligt avgör om vårdslöshet föreligger eller inte. Även näringsrättsliga bestämmelser, exempelvis ovan redovisade föreskrifter, är av betydelse vid bedömningen av om en rådgivarens agerande varit vårdslöst (NJA 1995 s. 693). Det förhållandet att det som här riktats kritik mot rådgivningsföretagets verksamhet innebär dock inte att det med automatik föreligger ersättningsgrundande vårdslöshet. I stället krävs det vid den civilrättsliga bedömningen en prövning i det enskilda fallet om vårdslöshet föreligger, om det uppkommit ren förmögenhetsskada, om det föreligger adekvat kausalitet mellan vårdslösheten och skadan och om hur stor skadan i förekommande fall är.

Det är den skadelidande som har att bevisa att motparten vållat skada genom vårdslöshet och att det föreligger ett orsakssamband mellan vårdslösheten och skadan (adekvat kausalitet). Konsumenten ska vidare visa omfattningen av skadan.

I lagförarbetena framhålls att skadeståndsansvaret enligt lagen inte innebär att det införts ett skadeståndsansvar för "dåliga råd". Det förhållandet att konsumenter förlorar pengar på grund av att aktiekurser faller, att räntenivåer ändras eller liknande är således normalt sett inte följden av vårdslös rådgivning. Skadeståndsbestämmelserna har med andra ord inte till syfte att kompensera konsumenterna för upp- och nedgångar på de finansiella marknaderna eller att eliminera de riskmoment som alltid finns vid placeringar i finansiella instrument. Tanken är i stället att skadeståndsansvaret ska träffa rådgivare som på ett eller annat sätt i sin rådgivning avviker från den gängse normen i sitt arbetssätt eller bedömningar.

Av utredningen framgår att [redacted] i november 2006 och januari 2007 av Acta fått råd som omfattas av lagen om finansiell rådgivning till konsumenter. I enlighet med rådgivarens förslag placerade hon 125 000 i aktiefonder, 50 000 kr i hedgefonder och 204 000 i fastigheter.

[redacted] har också investerat i två indexobligationer. En sådan produkt, som brukar benämnas "indexobligation", "valutaobligation", "aktieindexobligation", "strukturerad produkt" eller liknande, består av dels en obligation, dels en option kopplad till ett index relaterat till valutor, aktier, råvaror eller dylikt. Den som investerar i sådana indexobligationer tar ibland upp ett banklån motsvarande obligationens nominella belopp, dvs. det belopp som under alla förhållanden ska återbetalas när obligationen förfaller till betalning. Investeraren betalar med eget kapital dels förskottsräntor till banken, dels avgifter.

[redacted] har i början av år 2007 köpt Valutaobligation Tillväxtmarknader, som emitterats av Lehman Brothers och belånats till 400 000 kr hos Kaupthing Bank. Lånet förfaller till betalning samtidigt som den av Lehman Brothers utgivna obligationen förfaller. Lehman Brothers har under hösten 2008 kommit på obestånd. I förskottsränta och avgifter har hon betalat 76 640 kr. I november 2007 investerade hon i Valutaobligation Rumänien IV, som emitterats av J. P. Morgan och belånats till 450 000 kr hos HQ Bank. I förskottsränta och avgifter betalade hon 71 100 kr.

har gjort gällande att rådgivaren gjort sig skyldig till vårdslös rådgivning som Acta har att svara för. Hon har hävdats att rådgivaren frångått den riskprofil hon angett, inte informerat henne på ett tillräckligt tydligt sätt om innebörden av de valutaobligationer hon tecknat, inte upplyst henne om att hon tagit en kredit hos Kaupthing Bank och vilselett henne genom påståendet att det enda hon riskerade var det investerade beloppet samt att företaget inte informerat om risken för att hon skulle bli betalningsskyldig för krediten om utställaren gick i konkurs (emittentrisken).

Nämnden konstaterar att rådgivaren har upprättat en behovsanalys den 23 januari 2007. I denna anges att avkastningsmål varit att slå bankräntan. Det har också upprättats en behovsanalys i november 2007. Enligt nämndens mening kan placeringsförslagen inte anses avvika från behovsanalysen på ett sådant sätt att rådgivaren genom de lämnade förslagen gjort sig skyldig till vårdslös rådgivning. Inte heller i övrigt ger utredningen stöd för bedömningen att rådgivaren vid upprättandet av behovsanalyserna och placeringsförslagen agerat på ett vårdslöst sätt.

har tagit emot och undertecknat faktaark om Valutaobligation Tillväxtmarknader respektive Valutaobligation Rumänien IV. Dessa innehåller viss information om valutaobligationer och vad som gäller om de är belånade. Hon har också undertecknat kreditansökningar för att ta upp lån hos Kaupthing Bank respektive HQ Bank.

Som Finansinspektionen i liknande fall konstaterat i sin tillsynsverksamhet uppvisar ovan redovisade handlingar och övrigt av Acta åberopat material brister och otydligheter, bl.a. när det gäller emittentrisken, det förhållandet att valutaobligationerna varit belånade och innebörden av detta (se Finansinspektionens pm 2009-06-25, Dnr 08-11174). Informationen hade således kunnat vara tydligare. Nämnden kan dock på föreliggande utredning och vid en civilrättslig bedömning inte finna att visat att rådgivningen brustit i sådan grad att Acta gjort sig skyldigt till skadestandsgrundande vårdslöshet i den mening som avses i rådgivningslagen. Hennes yrkanden ska därför avslås.

På nämndens vägnar

Britta Ahnmé Kågerman
nämndens ordförande

I avgörandet har också deltagit avdelningsordförandena Bertil Kallner (skiljaktig) och Anders Norin (referent) samt ledamöterna Ursula Cronsten (skiljaktig), Anna Jansson, Lars Lindgren och Lars Zacharoff.

Föredragande: Cecilia Blomqvist

Avdelningsordföranden Bertil Kallner och ledamoten Ursula Cronsten var skiljaktiga enligt följande.

Vi kan instämma i majoritetens redogörelse för gällande rätt och har inte heller några avgörande invändningar mot redogörelserna för vad parterna anfört. Vi vill dock komplettera med en fylligare redogörelse för innehållet i det material som redovisas i ärendet. Med utgångspunkt i den redogörelsen gör vi en annan bedömning av om lagkravet god rådgivningssed uppfyllts och om Acta med tillbörlig omsorg tagit tillvara konsumentens intressen.

Lagen om finansiell rådgivning till konsumenter är en skyddslagstiftning som syftar till att skapa en god balans mellan näringsidkare och konsument. Dess syfte är inte att kompensera för risker som är förknippade med finansiella placeringar. En god balans mellan parterna uppnås om rådgivningen anpassas till förutsättningarna i det enskilda fallet och leder till att konsumenten får sådan information, att han eller hon förstår innebörden och möjliga konsekvenser av ett investeringsbeslut. I lagen uttrycks detta så att rådgivningen ska ske enligt god sed. Om konsumenten ska kunna fatta ett välgrundat beslut förutsätter detta en tydlig beskrivning av de finansiella instrument som föreslås och förklaring av branschspecifika begrepp och uttryck. Likaså att de risker som är förknippade med instrumenten förs fram klart och tydligt. Om syftet ska uppnås måste rådgivningen ske med en detaljeringsgrad som är väl anpassad till konsumentens kunskaper. Rådgivningen får inte dölja, förringa eller skapa oklarhet kring fakta som kan vara av betydelse för investeringsbeslutet. Inte heller får den innehålla motstridiga uppgifter eller inbegripa jämförelser, som inte är relevanta eller rättvisande eller som kan ge felaktiga föreställningar om möjlig avkastning genom en ensidig hänvisning till tidigare uppnådda resultat.

Näringsidkaren ska inte endast iaktta god rådgivningssed i nyss angiven bemärkelse utan också med tillbörlig omsorg ta tillvara konsumentens intressen. Det betyder bl.a. att näringsidkaren ska sätta konsumentens intressen före andra intressen och vara lojal mot konsumenten. Omsorgsplikten kräver ett objektivt och neutralt förhållningssätt. Rådgivaren bör således klargöra förutsättningarna för rådgivningen, exempelvis om denna är begränsad till vissa typer av instrument, del av marknaden, speciella samarbetsparter eller andra omständigheter som kan väcka frågor om lojalitet och ge konsumenten anledning att söka rådgivning även på annat håll.

För att i efterhand rätt kunna bedöma det rimliga i de råd som lämnas är det föreskrivet i lagen att vad som förekommit från båda parter under rådgivningen ska dokumenteras. De förutsättningar och omständigheter som kan utläsas av denna dokumentation måste enligt vår uppfattning vara förenliga med de råd som lämnas. Stränga krav måste ställas på tydlighet och fullständighet. Konsekvenserna av eventuell otydlighet faller tillbaka på rådgivaren.

Bedömningen av om Acta agerat enligt god rådgivningssed kan inte stanna vid ett formellt konstaterande att det upprättats dokumentation, som konsumenten genom påteckning av handlingar förklarar sig ha tagit del av och förstått. Dokumentationen måste granskas i sak.

Om rådgivaren varit vårdslös ska bedömas ur ett helhetsperspektiv.

Det har upprättats en s.k. behovsanalys där förutsättningarna för Actas rådgivning har angivits. Som målsättning och risknivå har i formuläret markerats Trygg efterlevnad, Bra pension och Leva gott. Önskemål är att slå bankränta. Ingen av de alternativa placeringshorisonter som anges i formuläret har markerats. Däremot är det tillskrivet "Tillgång till pengarna". Det anges inte någon risknivå men att placeringen syftar till tillväxt. Därtill har det i formuläret ritats in en riskpyramid där spetsen anges till 25.

har erfarenhet av investeringar i aktiefonder men inte av andra former av finansiella placeringar. I det placeringsförslag som senare upprättats rekommendera Acta att 456 tkr ska placeras i aktiefonder, en hedgefond, fastigheter samt i indexobligationer. Den senare placeringen anges till 77 tkr och inom parentes 400 tkr "exponerat". Av motiveringen framgår bl.a. att det är fråga om en omplacering från aktiefond till belånad obligation. Syftet anges vara att "skapa potential till hög avkastning med ett förutbestämt riskerat belopp".

Vi konstaterar att uppdraget var begränsat till omplacering av ett bestämt belopp och att det inte enligt behovsanalysen innefattade någon lånefinansierad placering. I placeringsförslaget avsätts lite drygt femton procent av det kapital som ska bidra med för placering i indexobligation dvs. i en placering som enligt Acta rent generellt innefattar en högre risk än andra placeringar. Beaktar man att dessutom 400 tkr ska lånas upp för placering i sådana obligationer, innebär detta att mer än hälften av investeringen utsätts för hög risk. Ett lika stort belopp som totalt var beredd att investera lånefinansieras för att placeras mot hög risk. Detta kan inte anses stämma överens med god rådgivningssed; inte minst mot bakgrund av att syften och omständigheten att hon saknat erfarenhet av placering i sådana instrument. Inte heller har intressen tagits tillvara i tillbörlig utsträckning.

Enligt vår uppfattning innebär kravet på dokumentation av vad som förekommer vid rådgivningen att skälen för att avvika från de ursprungliga förutsättningarna, tydligt ska anges. I föreliggande fall innebär förslaget om lånefinansiering en klar avvikelse från de givna förutsättningarna. Kravet på objektivitet innebär vidare enligt vår uppfattning att de placeringsråd som lämnas ges med konsumentens intressen för ögonen och att rådgivaren är neutral till placeringens inriktning. Utredningen ger inte stöd för att god rådgivningssed iakttagits i nu angivna avseenden.

Det framgår inte av materialet i vilken utsträckning riskbegreppet har diskuterats vid rådgivningstillfället. Det finns inte heller någon förklaring till den riskpyramid som ritats in i formuläret och om denna är ett uttryck för riskbenägenhet eller endast en förklaringsmodell från Actas sida. Otydligheten i detta avseende är anmärkningsvärd och gör att det kan ifrågasättas om rådgivningen skett enligt god rådgivningssed.

Acta har som stöd för att rådgivningen inte varit vårdslös åberopat ett av undertecknat s.k. Faktaark om lånefinansiering av valutaobligationer. Av detta faktaark kan utläsas att indexobligationer oftast utbetalar minimum 100 procent av investeringen vid löptidens slut och därför passar bättre än många andra investeringar för lånefinansiering. Det anges dock tre observandum.

- Kapitalskyddet gäller det investerade beloppet. Förutbetalda kostnader omfattas inte av tillbakabetalningsgarantin.
- Kapitalskyddet på 100 procent används som säkerhet för lånet men gäller bara om man är investerad hela löptiden.
- Även om marknaden skulle sjunka måste räntorna på lånet betalas.

Vi drar den slutsatsen av denna information att det finns ett kapitalskydd för investerat belopp. Begreppet *investerat belopp* kan inte uppfattas på annat sätt än det belopp som investerats i obligationen. Kapitalskyddet täcker inte förutbetalda kostnader. Skrivningen ger motsatsvis intryck av att skyddet i övrigt är heltäckande om man är investerad hela löptiden. Av det exempel på kapitalskyddets funktion som tas upp i faktaarket framgår det att hela det förutbetalda beloppet kan gå förlorat om avkastningen på den underliggande investeringen är negativ eller obefintlig. Däremot finns det inget i exemplet som tyder på att hela investeringen kan gå förlorad. har med sin namnteckning på faktaarket bekräftat att belåning av indexobligationen "innebär en högre risk än utan belåning". Enligt vår uppfattning kan denna formulering inte läggas till grund för ett påstående att accepterat att kapitalskyddet inte är heltäckande. Informationen i faktaarket är enligt vår uppfattning motsägelsefull och ägnad att missförstås. Den fyller inte kraven på god rådgivningssed.

Acta invänder vidare att det av det överlämnade informationsmaterialet framgår att det fanns en emittentrisk. Med sin invändning vill Acta göra gällande att blivit uppmärksam på denna risk och att hon själv haft att väga in den. Vi vill ifrågasättas om det är förenligt med god rådgivningssed att lämna så motstridig och svårtolkad information. Information i produktblad, broschyr, faktaark och placeringsförslag ska rimligen stämma överens. Om generell eller allmängiltig information strider mot individuell information bör i enlighet med gängse tolkningsprinciper, avseende fästas vid den individuellt lämnade informationen.

Det är ostridigt att skrivit på ett kreditavtal med Kaupthing Bank och att hon därmed i förhållande till banken har ett betalningsansvar för de belopp som använts för investering i valutaobligationer.

I lagen om finansiell rådgivning till konsumenter föreskrivs att en näringsidkare som genom finansiell rådgivning av oaktsamhet orsakar konsumenten ekonomisk skada ska ersätta skadan. Som tidigare framhållits är inte avsikten att skadeståndsansvaret ska kompensera för dåliga råd. Avsikten är att säkerställa att de råd som lämnas ger konsumenten en vederhäftig grund för sitt investeringsbeslut. Rätt till ersättning förutsätter enligt allmänna principer att skadan inträffat; inte bara att den befaras.

En konkret ersättningsskyldighet förutsätter att det finns ett samband mellan det oaktsamma agerandet och skadan, dvs. att Actas oaktsamhet lett till en ekonomisk skada för ().

Det har när det gäller valutaobligationerna ännu inte uppkommit någon skada. I detta fall kan dock en skada förutses med stor bestämdhet, eftersom det omdiskuterade kapitalskyddet inte kommer att täcka skulden till kreditinstitutet. Vi anser mot denna bakgrund att nämnden bör vara oförhindrad att föra en diskussion i skadestandsfrågan trots att någon skada formellt ännu inte realiserats.

Vi har tidigare redovisat vissa hänsynstaganden som bör vara uppfyllda vid god finansiell rådgivning till konsumenter. Som framgår av vår genomgång av ärendet, anser vi att rådgivningen brustit i flera avseenden. Bristerna är sammantagna av den beskaffenheten att Acta i skadeståndsrättsligt hänseende måste anses ha varit oaktsam. Vi fäster därvid särskilt avseende vid den motstridiga, eller i vart fall mycket otydliga, användningen av begreppen *kapitalskydd* och *tillbakabetalningsgaranti* i kombination med uttrycket

